

UNIREA POPORULUI

Proprietar: IULIU MAIOR junior

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:
pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei,
pe trei luni 2500 Lei.

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director: ION POPU-CÂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

ABONAMENTELE

incep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Octombrie.

Prețul acestui număr 200 Lei

Educație și instrucție

de Teodor Seiceanu

Problema educației și instrucției tineretului școlar — fete și băieți —, problemă veche, dar pururi de actualitate, se pune iarăși în zilele noastre. Această problemă a preocupat în mod deosebit — în cursul vremii — pe toți marii conducători de state și popoare.

Este într'adevăr o legătură foarte strânsă între educație și instrucție. A învăța carte pe un copil sau pe un tânăr nu înseamnă numai a-i împărtăși o cantitate mai mică sau mai mare de cunoștințe, ci, în același timp, înseamnă a face ca aceste cunoștințe să-i folosească și la formarea caracterului, la sădirea și dezvoltarea de sentimente nobile, cum sunt, bunăoară, sentimentul de dragoste de neam și țară, sentimentul de respect și credință pentru legea strămoșească, sentimentul de respect și recunoștință pentru părinți și binefăcători, etc

Cu toate acestea, problema educației și problema instrucției propriu zise sunt — și nu de acum — prilej de deosebiri de vederi, de discuții destul de aprinse și chiar de unele învinuiri.

Ca să fim mai lămurii, spunem că această problemă, căci, în fond, nu este decât una singură, pune mereu în discuție raporturile dintre școală și familie și partea de răspundere ce revine fiecăreia. Mai ales atunci când se ivește vreun caz neplăcut, când, de pildă, un elev a căzut într'o greșeală oarecum gravă, se aduc acuzații și dintr'o parte și din cealaltă și instituții fundamentale de viață: familia și școala.

Școala aruncă familiei învinuirea că nu și îndeplinește datoria de educatoare, pentru ca, la rândul ei, familia să întoarcă școlii aceeași învinuire.

De aceea, trebuie recunoscut adevărul că atât școala, cât și familia, sunt deopotrivă însuflețite de cele mai bune intenții în ce privește învățătura de carte și creșterea cât mai bună a copiilor și, în genere, a întregului tineret școlar.

Care părinte nu dorește, ca fiul său să primească o învățătură multă de carte

și o creștere cât mai aleasă? Și care învățător sau profesor nu dorește același lucru pentru elevii ce i sunt încredințați?

Așa dar, intențiile sunt în amândouă părțile cum nu se poate mai bune. Dar, oare aceasta este destul? Nu. Intențiile trebuiesc traduse în fapte, iar faptele cer muncă, cer îndeplinirea cât mai conștiințioasă a datoriei.

Și această muncă va fi cu atât mai spornică și mai dătătoare de rezultate bune, cu cât ea se va desfășura în comun și în armonioasă înțelegere între școală și familie. Legătura între aceste două instituții de bază a vieții omenestii să nu fie prilej de nemulțumiri și învinuiri reciproce, ci prilej de consfătuiri prietenești, de eforturi comune pentru ca bunele intenții nutrite de amândouă părțile să fie traduse în fapte.

Se cere deci o conlucrare cât mai strânsă între școală și familie. Părinții să nu ia legătură cu școala și profesorii numai când copilul lor rămâne corigent (ori repetent) sau vrea să-l scape de o pedeapsă ce i s'a dat pe bună dreptate, ci să se întâlnească mai des cu profesorii și să-și dea seamă de propunerile și sfaturile lor.

La rândul lor, profesorii își vor da silința a-și face din elevii lor prieteni, apropiindu-se astfel de sufletul lor, căutând a le câștiga încrederea. Elevul trebuie să respecte pe profesor și să asculte de el, nu pentru teama ce i-ar inspira, ci din convingerea că profesorul îi dorește binele, și că, prin urmare, merită să fie respectat și ascultat. Astfel pusă problema educației și instrucției tineretului școlar, cred că va mulțumi pe toată lumea.

Dela A. G. R. U. Se amintește membrilor Agrului că Sâmbătă 29 Iunie, e serbatoarea patronilor cerești ai asociației, cu care ocazie se vor prezenta în corpore la sfânta liturghie. Fericit lucru ar săvârși dacă toți s'ar spovedi și cumineca în acea zi

Omul leneș și nevoiaș, cea mai rea sarcină pe pământ este.

Școlile Blajului

Școlile Blajului sunt o mândrie a Bisericii și a Neamului nostru. Înființate acum 192 de ani, de post-nicul viădică Petru Pavel Aron de Bistra, ele au fost cele dintâi așezăminte de cultură românească. În ele și prin ele s'a propovăduit crezul neamului nostru. Dascălii și elevii acestor școli au dus până în cele mai îndepărtate colțuri ale pământului locuit de Români, binefacerile cărții.

Școlile Blajului se bucură de multă admirație în ochii învățaților. Toți Românii cu bun simț, fără deosebire de credință religioasă, țin cu mult drag la aceste focare de cultură. De ce, oare, atâta respect? Răspunsul nu este greu de dat. Înainte de toate, pentru că aceste școli ne-au scos din bezna în care ne aruncaseră dușmanii în cursul veacurilor, dar mai ales pentru că ele au avut în trecut, după cum au și azi, o valoare educativă pe care n'o are nici o altă școală din țară. În școlile Blajului, formarea voinței, a inimii, a caracterului și a conștiinței s'a făcut în tot timpul, după cum se face și în zilele noastre, sub înrăurirea religiei. Fundamentul învățământului în aceste școli este credința și morala creștină catolică. Școlile Blajului se năzuiesc să dea neamului cetățeni de omenie și credincioși ce-și trăiesc credința, bineștiind că cei mai de seamă cetățeni sunt aceia care sunt și cei mai buni creștini.

În Școlile Blajului grija de căpetenie se pune pe educație, pe creștere, dar nu mai puțină grijă se pune și pe instrucție. Pentru trecut, dovadă ne stă marele număr de oameni mari ai neamului pe care i-a dat Blajul: Petru Maior, Samoila Micu și Gheorghe Șincai, Cipariu, Bărnăuțiu, Barițiu, Moldovănuț, Bunea, Rațiu, Vasile Suci, Ion Bianu, Vasile Hossu și alții mulți. Iar pentru zilele de acum, e destul dacă amintim că printre cei mai aleși bărbați de stat și de știință, Blajul se fălește cu un mare număr. Peste o sută de mii de fii ai poporului românesc s'au adăpat până acum la aceste izvoare de lumină și de adevăr, ajutați în mare parte, cu pâine și cu bani, de Vlădiciei și canonicii Blajului. Mândria acestor școli este că ele au dat neamului cea dintâi clasă de intelectuali. Pe bună dreptate a putut deci să spună marele dascăl bucureștean, Heliade Rădulescu, acum un veac, când vizitase Blajul: „De aici a răsărit soarele Românilor”.

Blajul cu școlile sale este ca o lumânare uriașă ce arde în slujba Bisericii și Neamului nostru. El se dăruiește neamului cu toată căldura inimii sale largi. Și ce altceva dorește în schimb dela neam, decât ca dragostea sa să-i fie răsplătită tot numai cu dragoste.

Ioan Vultur

De-ale plugăriei

Dușmanii plugarului. Cel mai mare dușman al plugarului sunt buruienile. Contra lor plugarul trebuie să lupte fără încetare. Mijloacele ce ne stau la îndemână contra buruienilor sunt:

1. Intoarcerea miriștilor îndată după seceră și arăturile adânci de toamnă;
2. Plivitul sămănăturilor;
3. Plivitul sămănăturilor tinere, și
4. Prășitul.

Cum se alege un bou bun de muncă. Un bou ca să poată munci cum se cade și să ne putem folosi de el bine, trebuie să aibă următoarele însușiri: Să fie în vârstă de cel puțin 4 ani. Buii mai tineri de 4 ani, nu pot munci îndeajuns și se strică repede.

Să fie plini, cu spinarea dreaptă, cu șoldurile largi, cu pieptul mare, cu picioarele groase și mai mult scurte decât lungi.

Boul cu spinarea încovoiată, ținut la șold și cu picioarele lungi, nu e bun de muncă.

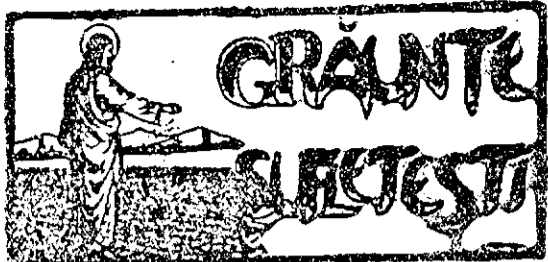
Un bou bun de muncă are mersul ager și apăsat, nu se leagănă în mers și nu-și târaie picioarele.

Dar ori cât de bun de muncă va fi un bou, dacă nu e bine îngrijit și nu e bine hrănit, nu poate munci mult și cu spor. Hrana face pe bou să muncească.

In alb. Invățul rus I. A. Minkevici, cercetând câmpiile de in din Uzbekistan, a găsit din întâmplare un fir de in cu flori albe. Se știe că inul are flori albastre și semințe de culoare închisă. Minkevici a îngrijit și a înmulțit în curs de mai mulți ani acest in și a reușit să câștige un soi de in cu totul nou, pe care l-a numit *Safedok* adică „in alb”. Acest soi de in crește și rodește foarte bine. Nu suferă la secetă. Semințele cari sunt de culoare aurie cuprind 47% ulei foarte bun.

Citiți și răspândiți:

„UNIREA POPORULUI”

Sfântul Antoniu de Padua

Acum sunt 34 de ani, călătorind prin Italia, am trecut și pe la Padua unde am vizitat și biserica franciscanilor. Un călugăr ne-a arătat cea mai scumpă comoară ce se păstrează în aceasta biserică: limba Sf. Antoniu. Niciodată nu pot să uit impresia ce mi-a produs vederea acestei limbi, care după șapte sute de ani dela moartea Sf. Antoniu, este tot roșie și frumoasă par'că ar fi vie. Și adeseori îmi vin în minte cuvintele Sf. Bonaventura, care sărutând limba Sf. Antoniu de Padua a zis: „Binecuvântată e limba care a predicat totdeauna mărirea lui Dumnezeu, care a adus pe oameni la Dumnezeu, învățându-i a-l preamări. O, limbă binecuvântată cât de prețioasă poți fi tu înaintea lui Dumnezeu! Roagă-te pentru noi!”

Sf. Antoniu de Padua a fost călugăr din ordinul Sf. Francisc. Jurământul călugăresc l-a depus încă în vârstă de 17 ani, și curând după aceea s'a sfințit și de preot. Prin sfințenia vieții și prin știința sa a strălucit între toți tovarășii săi călugări. Mai ales predicile sale pentru popor aveau o valoare de neîntrecut. Cu miile veniau oamenii să-l asculte vorbind. Propovăduia cuvântul lui Dumnezeu cu atâta putere, încât nu se putea, cari îl ascultau să nu se îndrepteze. Sf. Antoniu vorbea la inima omului ori de ce stare ar fi fost acela. Fără să fi învățat alte limbi, decât cea portugheză, care-i era limba maternă, în Italia vorbea italienește, în Franța franțuzește și îl pricepeau ascultătorii și atunci când vorbea latinește. Și într-o mulțime de 20—30 mii de oameni, cei de pe margini chiar așa îl auziau ca și cei din apropiere.

Predica Sf. Antoniu străbătea toată ființa omului, răpindu-i sufletul și ridicându-l sus la Dumnezeu.

Iubirea și alipirea oamenilor față de Sf. Antoniu nu mai avea margini. Plângeau, se aruncau în genunchi, se apropiau și li sărutau mâinile, picioarele și hainele.

Zelul Sf. Antoniu în cele dumnezeiești nu avea hotar. Aproape nu este oraș în Italia, unde să nu fi predicat, iar în Franța de miază-zi nu era om care să nu-l cunoască.

Dacă a petrecut cineva o viață plăcută lui Dumnezeu, aceea a fost a Sfântului Antoniu. A împăcat pe cei furioși, a mângăiat pe cei robiți, a întors la Dumnezeu pe cei păcătoși. N'a fost zi în care să nu fi șters lacrimile vreunui sărac sau să nu fi săturat vreun flămând.

Chiar pentru aceea, oamenii văzându-i viața sfântă și bunătatea, încă până Sf. Antoniu a fost în viață, l-au chemat în ajutor în lipsurile și năcazurile ce aveau. După moartea lui, chemarea în ajutor s'a răspândit și mai mult. Cinstirea Sf. Antoniu de Padua, e răspândită printre creștinii din toată lumea.

La noi încă a străbătut și nenumărate sunt bisericile noastre împodobite cu chipul Sf. Antoniu și la mii de lei se urcă sumele din cutiuțele Sf. Antoniu.

Cinstirea și chemarea în ajutor a Sf. Antoniu e recomandată și de Papa Leo XIII.

La 13 Iunie, împlinindu-se 715 ani dela moartea lui, cu toată cucernicia se cuvine să ne îndreptăm gândul spre el: „Sf. Antonie, prietinelui lui Hristos, roagă-te pentru noi”.

Ion Popu-Câmpeanu

Cenușa e bună la multe. Salata, mazărea, linte și bobul cresc bine în stratul pe care s'a cernut cenușe. Varza și alte legume grase atacate de omizi, se apără de ele cernând cenușe deasupra lor. O mână de cenușe pusă la rădăcina viței sau a pomului, le apără de multe insecte stricacioase. Să nu se pună însă prea multă, căci leșia ce iese din ea când plouă poate ucide vița sau pomul.

Foita „Unirii Poporului”

Invățătura de sine

Frate Gavrilă,

Când privesc eu la copii, gândesc că trebuie să fim supărați de un lucru. Copilu cel mai bun la școală se întâmplă de iese din el cel mai slab plugar. Nici tu vite bune la el, nici tu grâu curat, nici tu gunoii îngrijit.

Vezi frate Gavrilă, de aceea mă mănă pe mine o ciudă, cum de școala nu a făcut din el un bun gospodar, atunci când l-a învățat la carte. Ce folos de cartea lui, dacă casa lui e răvășită și curtea lui e vrainște.

De aceea m'am gândit să fac eu o școală nouă. Cu as' deacum numai merge. Așa se învață pruncul dimitale la plug. Numai cât eu, în loc de coarnele plugului, îi pun copilului în mână cărți de învățatură.

De întâiașdată eu las între copii o desagă de cărți. Mă pun eu pe lângă ei: mă, copii, mă, oare ce mai face soarele după ce sfințe? Vedeți voi cartea asta cine citește în ea, allă tot despre soare.

Știți voi cine scoate așa de repede glonțul din pușcă? Știți voi de ce se descheie ciubărul când înghiață apa în el? Cum e și aceea, ciubărul la frig se desface, iar noi mai tare ne sgulim?

Dacă îi ațat eu frate Gavrilă, cu între-

bări ca acestea, să-i vezi pe copiii mei, cum se aștern pe cetit. Să-i vezi cum se întesc ei de ei, mai din cărți, mai din vorbele mele mai din ce știu și ei de pe acasă.

Dela o vreme, vin și ei cu întrebări. De ce se umflă laptele la fier, iar apa nu? Eu le răspund la toți și nu rād de vre'o întrebare mai prostută ca să nu le dobor curajul.

Frate Gavrilă, de-i putea, fă-ți rând să vii odată la mine la, școală și ai să vezi, că dimineața, când intru eu la copii, toți is la lucru. Ți-e mai mare dragul să-i vezi cum caută să afle ce-i scris prin cărți despre grâu despre albine, despre pomi și despre ce vreau ei.

Când citește unu în carte, stă cu bobul, cu paiul și cu spicul în mâni. Se uită la ele și citește și i'ar se uită și iar citește. Il aud pe câte unu cum zice: aha!, când dă de ceva minunat. Când învață despre albine, fagurele e lângă el, când învață despre pom, se duce cu cartea în grădină.

După ce s'au luminat ei, se apucă de scris despre ce au învățat ea și cum atunci ar face ei înșiși o carte nouă. Și desemnează și lucră ceva, bunăoară o roată din lut, ori o ramă de fagure din scândură. Fata coase un măr pe pânză, de-ți vine să-l mănăci, nu alta. Astea, de aceea ca să se învețe copilul îndemânatic. Știința se suie dela mână la cap.

Dar, eu nu-i las într'atâta. Intr'o zi, când zice copilul, că e gata cu lucrul lui despre grâu, eu îl chem la masă, îl întorc cu fața către ceilalți, ca să le spună ce știe el despre

grâu. Cei, care ascultă, îl cam iau la întrebări. Cel dela masă, ca un viteaz le răspunde la toți. Mă dau și eu cu vorba la el, mă fac că nu știu, îl ispitesc ba de una, ba de alta. Mai spun ce știu și eu, mai îndrept, vre-o greșală și iacă așa merge cu școala mea cea nouă. Dacă nu ne-ar lovi foamea, am tot sta am tot lucra, am tot învăța.

Am băgat eu de seamă că învățatura din școala veche repede e uitată. Când zic acestea îmi vine în minte pățania aceluia tată care a făcut jicnițe multe și le-a umplut cu pâni ca să aivă fiul său și se nu ducă lipsă. Dar, cum își uită copilul ce-a învățat, tot așa și pânile s'au mucezeit. De câștigat tot nu-i câștigat, nici cel cu învățatura că se uită și nici cel cu pânile că se mucezesec.

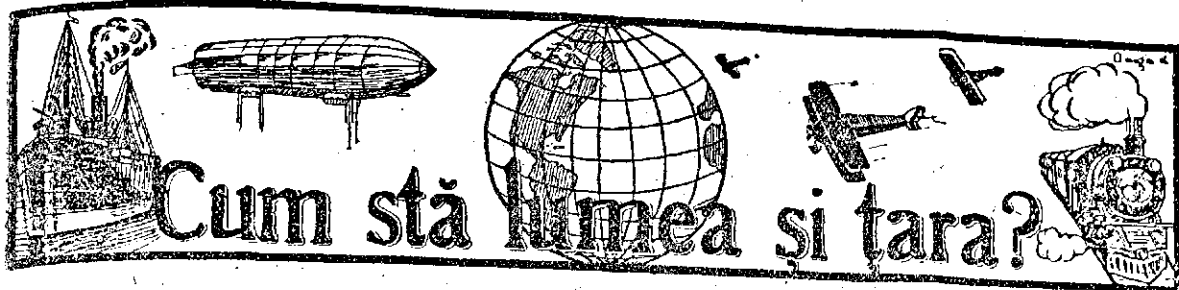
Tatăl copilului și-a îndreptat greșala că și-a luat fiul de mână, l-a scos în țarină și l-a învățat cum să are pământul și să samene grâu de pâine.

Acum nu i-a mai lăsat moștenire pâni, i-a lăsat ceva mai mult, i-a lăsat meșteșugul de a-și dobândi singur pâinea.

Așa și eu la școala nouă îi dau copilului meșteșugul de a se învăța singur, el pe el, în învățatura de sine. Am nădejde, frate Gavrilă, că asta-i învățatura cea bună. De ai un cuvânt de spus, fă-ni-l nouă cunoscut.

Am scris acestea unui prietin dintre săteni, pe când eram încă la școală.

Toma Cocișiu

Cum stă lumea și țara?

Schimb de note între guvernele american, englez și român

Guvernul Statelor Unite și al Angliei au trimis guvernului român câte o notă în care arată că data alegerilor n'a fost fixată, și legea electorală n'a fost întocmită, că la radio vorbesc numai partidele din guvern, că adunările partidelor din opoziție sunt turburate de bande organizate, că nu se respectă libertatea presei și că în general Guvernul nu-și ține obligațiile luate prin învoiala dela Moscova.

Guvernul Român a răspuns că legea electorală a fost întocmită și publicată, că listele electorale în curând vor fi alcătuite, că la radio vorbesc totdeauna persoane cu răspundere oficială; că turburările dela adunări se datoresc campaniei de ură dintre partide; că libertatea presei se respectă și că guvernul face toate sforțările pentru îndeplinirea condițiilor dela Moscova.

Memoriu pentru conferința de pace

La Ministerul de externe s'a ținut o conferință, în care s'au desbătut toate chestiunile în legătură cu memoriul pe care guvernul îl va înainta la Conferința de pace dela Paris.

Alegerile din Italia

Din ziua de 2 Iunie, s'au făcut în deplină liniște și libertate. Partidul democraților creștini (catolic), a cules cel mai frumos număr de voturi: 7,598,783; după catolici au urmat socialiștii cu 4,512,333 voturi și comuniștii cu 4,129,222 voturi; apoi alte partide de centru și de dreapta. Catolicii au avut deci cu trei milioane de voturi mai mult.

Alegerile din Franța

Tot în ziua de 2 Iunie s'au făcut alegeri și în Franța. Și aci, ca de altcum și în Belgia, Olanda, Austria și Bavaria, catolicii s'au așezat în locul prim cu 166 locuri în Constituanta; după ei partidul comunist cu fracțiunile sale 150 locuri, partidul socialist cu 125 locuri, radicalii 45 locuri, moderații de dreapta (tot catolici) 25 locuri, agrarienii de dreapta 8 locuri, extrema dreapta 5 locuri, alte partide 10 locuri. Adunarea aceasta de reprezentanți ai poporului vor da Franței o nouă Constituție. Alegerile au fost perfect libere și n'a fost nici o tulburare a ordinii.

Moartea lui M. I. Kalinin

Din Moscova s'a anunțat moartea lui Mihail Ivanovici Kalinin, membru al biroului Comitetului central al partidului comunist al Uniunii Sovietice. S'a născut în anul 1875 din părinți țărani. De tânăr a intrat în viața politică luptând alături de muncitori din rândul cărora făcea parte, cât și ca publicist. Kalinin a luat parte alături de conducătorii revoluției din 1917, Lenin și Stalin, la lupta împotriva tiraniei țariste. În 1923 a fost ales Președinte al Uniunii Republicii Sovietice Socialiste.

Demisia d-lui Stettinius

Postul de radio New-York a anunțat Joi seara că d-l Edward Stettinius a demisionat din postul de reprezentant al Statelor Unite

la Organizația Națiunilor Unite (O. N. U.). Până acum nu se cunosc cauzele acestei demisii și nici persoana care-i va lua locul.

Alte știri externe

— Un cutremur mare s'a abătut asupra Turciei. Sunt mii de morți și răniți. Deasemenea și în Elveția s'a simțit un astfel de cutremur.

— Cu prilejul împlinirii unui an dela eliberarea Cehoslovaciei, în mai multe orașe și sate din Moravia și Slovacia au fost desvelite monumente ridicate în amintirea soldaților români căzuți vitejește în acele regiuni.

— Consiliul loctiitorilor miniștrilor de externe ai Marilor Puteri a luat în cercetare și chestiunea navigației pe Dunăre.

— La 6 Iunie s'au împlinit 2 ani dela debarcarea anglo-americană, pe coasta Franței, care a adus învingerea aliaților.

Școala și religia creștină

Războiul s'a sfârșit, dar urmările lui se mai simțesc și se simțesc chiar și în învățământ. Multe școli mai poartă încă urmele războiului, fie că au fost transformate în cazărmi ori spitale, fie că au suferit mari stricăciuni de pe urma bombardamentelor.

Azi, când ni se cere refacerea morală și materială a țării, școala trebuie să țină seama mai ales de două lucruri: copilul și învățătorul. În vremurile vechi, copilul era socotit ca un lucru fără preț, la unele neamuri copiii, cari se nășteau slabi ori bolnavicioși erau omoriți fără milă. Creștinismul a schimbat soarta copiilor. Insuși Domnul Isus Hristos a îmbrăcat haina copilăriei, a iubit pe copii, iar în decursul activității sale publice, neconținut îi dă pe copii ca pildă de desăvârșire creștinească. Fiind vorba de creșterea copilului — după învățătura creștină — trebuie să ne gândim la trupul și sufletul lui. După o socoteală făcută de învățați, la noi, copiii mor mai mulți ca la alte neamuri. De aceea părinții să îngrijească de sănătatea trupeișcă a copiilor.

O grijă deosebită trebuie să aibă părinții și de sănătatea sufletească a copiilor. Școala trebuie să dea societății nu numai oameni sănătoși la trup, ci și oameni de cinste. Aci vine în ajutor religia creștină, de care trebuie să se țină seama acum mai mult ca oricând. E lucru știut, că un bun creștin este și un bun cetățean și țara noastră are azi nevoie de buni creștini și harnici cetățeni. Religia creștină așează înaintea copiilor un model desăvârșit: Isus Hristos, indemnându-i să-l urmeze. Fără acest model, creșterea sufletească a copilului este cu neputință.

Al doilea lucru de care trebuie să țină seamă școala, este învățătorul. Un învățător bine pregătit, dornic de muncă va ridica școala la scopul dorit.

Politica trebuie să se oprească la poarta școlii. Învățătorii să infiltreze în tineri o altă pasiune: pasiunea științei, credința în Dumnezeu și dragostea de neam. Numai așa se poate pune capăt multor rătăcirii, cari în trecut au înveninat viața copiilor noștri.

Pr. L. Bociat

Vieța cetățenească

Despre alegeri

Toată lumea vorbește despre alegeri. Chiar și Marile Puteri se interesează pe când se vor face alegerile în România, socotindu-se această chestiune ca având o însemnătate deosebită.

Cu toate acestea par'că, deși pe buzele tuturor sunt alegerile, totuși, cetățenii — alegători — nu dau destulă băgare de seamă acestora.

Românul la dreptul vorbind nici nu a prea luat, în trecut, alegerile în serios. El le socotea mai mult ca prilej de glumă și flecăreală, și ocazie nimerită de a face versuri poznașe pentru unii și pentru alții, bune pentru petrecere de vreme.

Acum însă au venit vremurile când la alegeri nu înflăcărea sufletului trebuie să decidă, ci... judecata rece, mintea chibzuită.

Odată până ce și Marile Puteri dau importanță deosebită alegerilor viitoare din România, s'ar putea oare ca tocmai noi, cetățenii alegători ai țării noastre să le luăm în derădere? Cred că nu, căci am da un slab examen în fața Marilor Puteri ale lumii...

Alegerile ce ne bat acum în poartă trebuie să fie făcute... cu mintea trează, cu chibzuială și cu judecata rece, pentru a găsi calea cea mai bună în spre care să fie îndreptat carul Statului.

Cine n'a auzit de vorba aceasta... carul Statului, cu care se aseamănă treburile țării? Carul acesta când merge scârțâind, când stă pe loc, ba se și răstoarnă câteodată.

Nu era oare să se îmburde în șanț, ba să cadă în prăpastie carul statului român în războiul acesta, dacă la 23 August 1944 tocmai Majestatea Sa Regele și cu o seamă de fruntași sfinctici ai Săi, nu prindea oștea cu mâni puternice — în ultima clipă — îndreptându-l spre drumul cel bun, adică spre drumul, care ducea spre Marile Puteri?

Acum se pune altă chestie. Încotro apucăm? Plugarul strigă cu nădejde boilor săi... „cea” sau „hăis”, după drumul pe care vrea să meargă și unde vrea să ajungă.

De data aceasta cetățeanul alegător este chemat să se rostească și prin votul său dat la alegeri să hotărească direcția, adică să îndrepte carul statului.

E bine de ținut minte acest lucru. Oare gospodarul nu are grija să strige la boii lui, din vreme... „cea”, când trebuie, și... „hăis”, când e cazul? Ba strigă, și încă apăsă ca să audă și să priceapă.

Tot așa trebuie să facă și alegătorii și alegătoarele. Cea mai de seamă îndatorire a cetățeanului, ca și a cetățenei, este ca fiecare să se intereseze de soarta țării.

În trecut așa era. Luptau lăncerii lui Avram Iancu alături de lăncerele Pelaghiei Roșu.

Și acum femeile și bărbații trebuie să fie alături.

Datoria cetățeanului nu se oprește numai a face politică cu vorba, laudând pe unii și terfelind pe alții. Ci el este chemat să și... hotărească de soarta țării.

Această hotărâre o va face fiecare cetățean și fiecare femeie cetățeană, atunci când — după o cuminte chibzuință — va vota cu partidul pe care-l socotește ca cel mai nimerit ca să conducă treburile țării.

Vieța cetățenească se manifesta în plin mai ales în timpul alegerilor.

Grațian Mărcuș

Incidentele dela Cluj

În seara zilei de 28 Mai, un grup de vreo 2-300 studenți au manifestat pe străzile Clujului pentru dl General V. Atanasiu, Comandantul Armatei I-a, care a fost transferat într'un alt post la București.

Muncitorii maghiari, dela fabrica „Dermata” și Atelierele C. F. R., înarmați, au plecat imediat cu camioanele spre centrul orașului, unde manifestau studenții. La ivirea muncitorilor înarmați, unii dintre studenți s'au împrăștiat, iar alții care locuiau la Căminul „Avram Iancu” s'au îndreptat spre Cămin, urmăriți fiind de muncitori. Ajungând aici, muncitorii au tras focuri de armă și au spart geamurile pătrunzând în partea de jos a clădirii. În cale au distrus și jefuit totul. Studenții, la rândul lor, s'au retras la ultimul etaj, aruncând de acolo cu țigle și mobilier în atacatori. Atacul muncitorilor a durat două ore și jumătate. Pagubele materiale trec de 1 miliard lei. În cursul nopții au fost arestați 16 studenți.

A doua zi dimineața studenții au manifestat în fața Comandamentului Sovietic și a Prefecturii, cerând anchetarea imediată a cazului și eliberarea studenților arestați. Încă în aceeași zi, studenții arestați au fost puși în libertate.

După masa a avut loc o ședință a Senatului Universitar și o ședință a studenților, în cursul cărora s'au redactat moțiuni de protest, cerându-se — între altele — arestarea și pedepsirea vinovaților, trimiterea lor în judecată pentru despăgubiri și instituirea pazei militare la cămine și în oraș. Moțiunile au fost trimise M. S. Regelui, Guvernului, Comisiei Aliate de Control, Legațiilor străine, ziarelor, centrelor universitare, etc.

Joi, 30 Mai, o delegație a Senatului universitar și o delegație de studenți au plecat la București.

Între timp au fost arestați mulți studenți și 14 muncitori.

În ziua de 1 Iunie, studenții au ținut a doua adunare, la sfârșitul căreia, au hotărât să declare grevă (să nu mai participe la cursuri), până când autoritățile vor da totală satisfacție studențimii.

În zilele următoare au mai declarat grevă, în semn de solidarizare cu studenții dela Universitatea „Regele Ferdinand I” și Facultatea de Agronomie, Academia de Muzică și Academile teologice din Cluj, Academia Comercială din Brașov și Școala Politehnică și Facultatea de Medicină din Timișoara.

Luni, 3 Iunie, membrii Senatului s'au reîntors din Capitală.

Miercuri, Rectoratul Universității a dat un comunicat prin care roagă studenții să înceteze greva și exmatriculează șapte studenți, pentru motivul de a fi îndemnat la grevă. În aceeași zi a sosit la Cluj, dl Teohari Georgescu, Ministrul Internelor, care a avut mai multe consfătuiri cu autoritățile, membrii Senatului Universitar și delegații organizațiilor politice. În cursul zilei dsa a vizitat Căminul „Avram Iancu” unde a constatat pagubele cauzate acestui institut.

Joi, 6 Iunie, au sosit la Cluj doi ziariști-olifiteri-americani, cari au vizitat căminul și au stat de vorbă cu studenții și Comandamentul Sovietic.

Sâmbătă dimineața, încă nu încetase greva studenților.

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 13.837—42.

Cârceagul vitelor cornute

Nu numai oile, ci și vitele cornuțe suferă de *Cârceag*. Aceasta este o boală foarte primejdioasă, care trece dela un animal la altul tot prin ajutorul unor mici insecte numite *căpușe*. Animalul atins de această boală, poartă în sângele lui germele boalei. Căpușile sug sângele unui animal bolnav și astfel sug și germele de boală, iar când înțeapă un animal sănătos îi dau și acest germe și animalul în scurtă vreme se îmbolnăvește.

Din animalele bolnave de cârceag, 70 din 100 mor dacă nu sunt lecuite la timp. Animalul bolnav e trist, obosit, cu capul plecat și are fierbințeală peste 40 grade. Nu are poftă de mâncare, nu rumegă, respiră repede și îi tremură mușchii de pe spate. Umblă greoi, căci nu-și poate păstra poziția picioarelor. Cade jos, scrâșnește din dinți, pe gură îi iese spumă și în cele din urmă moare.

Lecuirea: Îndată ce am observat boala, animalul trebuie altoit. Altoirea este cel mai sigur leac. O face doctorul veterinar.

E bine să ferim animalele de această boală, ungându-le cu ulei de in sau chiar cu petrol.

Animalele bolnave trebuie ținute în grajduri curate și hrănite bine. Se vor da și curățitoare cu sare amară 3-400 grame după vârsta și mărimea animalului.

Mâncări pregătite la soare. Proprietarul unui restaurant din California și-a tot sfârmat capul, cum ar putea găti mâncări fără să mai facă foc în cuptor. Cu ajutorul unor oglinzi a început să îndrepte razele soarelui asupra cuptoarelor din bucătărie. Acestea s'au încălzit așa de tare încât a putut să coacă și să fiarbă tot felul de mâncări, pe cari le-a servit oaspeților săi. Sistemul s'a dovedit foarte bun, avea însă un neajuns; anume se putea folosi numai ziua și numai în lunile de vară. Noaptea și iarna, încălzirea cuptoarelor trebuia să se facă tot cu foc.

Poșta gazetei

Pr. I. Șurani Sisești. Banii primiți. Gazeta se trimite. Catalog de cărți Librăria Seminarului nu are. *Văd. P. Pascu* 2087. Lei 800 s'au contat pe 1945 și Lei 4200 pe 1946.

Oficiul parohial Comoriște. Lei 700 conținuți în abonament pe 1945 și Lei 1800 pe 1946.

Pr. Aug. Boca 4888. Din suma de Lei 30 000, pe cari i-am primit acum am introdus câte 5000 Lei la Nr. 6001, 6003, 6004, 6005, 92899 și 15997. A rămas restant Nr. 4888.

Pr. Petean I. C. 314. Am primit 6000 Lei, din cari Lei 5000 am contat pe 1945 pentru 15 exemplare și Lei 1000 pe 1946.

Marcu S. I. S. canțor 2381. Banii trimiși s'au înregistrat la abonament pe 1946.

Ing. Barna L. Din banii trimiși Lei 1200 s'au contat la calendar, Lei 800 pe 1945 și Lei 1000 pe 1946.

Pr. Balomiri Oct. 10528. Din banii trimiși: Lei 6000 s'au contat pentru calendare, Lei 190 în abonament pe 1943 Lei 700 pe 1944 și Lei 110 pe 1945 până la 1 III 1945.

L. Petrescu 2348. Calendare nu mai avem. Banii trimiși s'au contat în abonament pe 1946.

Mănăstirea Buna Vestire, Moreni. Banii trimiși s'au contat: 500 Lei pe 1945 și 2000 Lei pe 1946.

I. Suciu 4642. Primit Lei 5000 și s'au repactizat pe 1945 Lei 1000 și pe 1946 Lei 4000.

R. Rom. 12429. Lei 1000 s'au înregistrat la abonament pe 1945 și Lei 4000 pe 1946.

Știrile săptămânii

Prima împărtășanie a copiilor. A doua zi de Rusali, în biserica Catedrală s'a făcut cea dintâi împărtășanie a copiilor mici. Sf. Liturghie a slujit-o însuși I. P. S. Valeriu Traian Frențiu, care le-a și predicat. A fost un moment foarte mareț, când micii copilași îmbrăcați în haine de sărbătoare, au primit Sf. Cuminecătura din mâinile I. P. S. Sate. După liturghie copiii au luat masa împreună cu I. P. S. Episcop, apoi s'au fotografiat.

Pelerinajul dela Cărbunar. Duminecă, în 2 Iunie, elevii școlilor Blajului în frunte cu I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu au pornit în pelerinaj la Fecioara Săracilor dela Cărbunar. Era un șir lung de tineri cari mergeau frumos, reculeși, spre capela Preacuratei, cântând cântece religioase iar în urma lor convoiul de preoți îmbrăcați în odăjdii. Liturghia a servit-o chiar I. P. S. Episcop, iar răspunsurile le-a dat elevii conduși de Păr. I. Florea. La predică I. P. S. i-a îndemnat pe elevi s'o iubească pe Preacurata și să recurgă la ea totdeauna, în momentele grele din viață. Mulți elevi și eleve s'au cuminecat, iar după Sf. Liturghie toți s'au întors acasă în frunte cu Inalt Preasfințitul și cu famfara liceului de băieți, condusă de d-l Ion Oprea.

Incorporarea contingentului 1946. Marele Stat Major face cunoscut, că incorporarea recruților, contingentul 1946 se va face: La 10 Iunie 1946, recruții incorporați pentru jandarmi și la 20 Iunie 1946 recruții incorporați pentru toate celelalte arme. Cu contingentul 1946 vor fi chemați: toți tinerii născuți în 1924; cei omiși de pe tabelele de recensământ, născuți în 1922 și 1923, dar recruțați cu clasa anului 1946; străinii deveniți cetățeni români din contingentele 1944 și 1945 recruțați cu clasa anului 1946. Cei cari nu se vor prezenta în termenul legal, vor fi dați nesupuși și urmăriți conform legii.

Aviația în ajutorul agriculturii. Aviația civilă sovietică dă mare ajutor agriculturii. Avioanele, pe care sunt așezate mașinării speciale, au nimicit lăcustele de pe sute de mii de hectare de pământ, în ținutul Karahstam, Azerbaidjau și în ținuturile cari se mărginesc cu Iranul, India și China. În Ucraina tot cu ajutorul aviației au fost nimicite gâdinele stricacioase de pe câmpiile cu sfeclă.

Împrăștierea îngrășămintelor încă se face azi numai cu avionul. Avioanele nu numai că fac împrăștierea mai repede, dar o fac și mai de o potrivă, asigurând hrănirea și creșterea mai bună a plantelor.

Pomi roditori tot din avioane se strolesc cu uleiuri speciale, cari omoară insectele stricacioase de pe pomi. Cu un avion în câteva ceasuri se isprăvește lucrul pe care trebuie să-l facă sute de oameni în mai multe zile.

Cât de departe zboară o albină. S'a găsit că depărtarea cea mai mare până la care zboară o albină, plecând dela stupul ei, este de 14 kilometri. De obicei albinele își caută hrană prin locuri apropiate de stup, cam până la 2 km. depărtare.

Concurs

La Liceul de băieți „Sf. Vasile cel Mare” din Blaj este vacat pe data de 1 Iulie postul de secretar ajutor. Cei cari doresc să ocupe acest post își vor înainta cererile însoțite de actele necesare până la 30. VI. 1946 Mitropoliei din Blaj.